

Хаджи Димитър от Сливен,
той си имота продаде
и го в кемера затвори,
градски пѣдарин да стане,
турски имоти да варди.
Пък българите се чудат
дали й Димитър заборчлял,
или й Димитър подлудял,
та си имота продаде.
Цяла нощ ходи Димитър
из сливенските улици
млади българи да сбира,
попове, още даскали.
Събрал Димитър, понабрал,
до седемдесе юнака,
че ги Димитър заведе
във сливенските балкани,
че ги Димитър изгледа,
че си байрактар нямаше.
На него дойде на ума,
че има момче сестрино,
Стефан Караджа от Тулча.
Той седна, писмо написа
и на Стефана изпрати.
Стефан писмото получи,
получи и го прочете.
Писмото пише, говори:
– Стефане, вуйчово момче,
Що правиш, вуйчо, да правиш,
що правиш, тука да дойдеш!
Вуйчо ти чета събира